

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 18.12.2013
COM(2013) 919 final

2013/0442 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

**o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia zo stredne veľkých
spaľovacích zariadení**

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 536 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

Všeobecný kontext – Dôvody a ciele návrhu

Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady o všeobecnom environmentálnom akčnom programe Únie do roku 2020 „Dobrá život v rámci možností našej planéty“¹ bolo významným faktorom v procese revízie politiky EÚ v oblasti kvality ovzdušia, najmä pokiaľ ide o identifikovanie potreby opatrení na riešenie znečistenia ovzdušia pri zdroji.

Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu „Program Čisté ovzdušie pre Európu“² obsahuje výzvu na prijatie opatrení na kontrolu emisií látok znečisťujúcich ovzdušie zo spaľovacích zariadení s menovitým tepelným príkonom od 1 do 50 MW (ďalej len „stredne veľkých spaľovacích zariadení“), a tým doplnenie regulačného rámca pre sektor spaľovania, aj so zreteľom na zvýšenie synergií medzi politikou v oblasti znečistenia ovzdušia a politikou v oblasti zmeny klímy.

Stredne veľké spaľovacie zariadenia majú širokú škálu využitia (vrátane výroby elektriny, vykurovania domácností/obytných domov a chladenia, ako aj poskytovania tepla/pary na priemyselné procesy, atď.) a sú významným zdrojom emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a tuhých častíc. Približný počet stredne veľkých spaľovacích zariadení v EÚ je 142 986.

Spaľovanie paliva v nových malých spaľovacích zariadeniach a spotrebičoch možno zahrnúť do ustanovení, ktorými sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov³. Spaľovanie paliva vo veľkých spaľovacích zariadeniach sa od 7. januára 2013 reguluje smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia)⁴, pričom smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/80/ES z 23. októbra 2001 o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia z veľkých spaľovacích zariadení⁵ sa do 31. decembra 2015 naďalej uplatňuje na existujúce veľké spaľovacie zariadenia.

Emisie látok znečisťujúcich ovzdušie zo stredne veľkých spaľovacích zariadení vo všeobecnosti nie sú regulované na úrovni EÚ, a preto je vhodné doplniť existujúce právne predpisy týkajúce sa spaľovacích zariadení o ustanovenia pre túto kategóriu.

Súlad s inými politikami a cieľmi Únie

Tento návrh je súčasťou nového akčného rámca v oblasti kvality ovzdušia v EÚ stanoveného v revidovanej tematickej stratégii EÚ v oblasti znečistenia ovzdušia a je konzistentný s cieľmi stratégie Európa 2020 pre inteligentný, inkluzívny a udržateľný rast, ktoré zároveň posilňuje⁶. Pozornosť sa venuje ochrane záujmov MSP podľa zásady „najskôr myslieť na malých“.⁷

¹ COM(2012) 710 final [po prijatí: Ú. v. EÚ L , , s. .].

² COM(2013) xxx final.

³ Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁴ Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁵ Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 1.

⁶ Oznámenie Komisie „Európa 2020 – Stratégia na zabezpečenie inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu“, KOM(2010) 2020 v konečnom znení, 3.3.2010.

⁷ Oznámenie Komisie „Najskôr myslieť v malom – Iniciatíva „Small Business Act“ pre Európu“, KOM(2008) 394 v konečnom znení, 25.6.2008.

2. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

Konzultácie so zainteresovanými stranami

Uskutočnili sa konzultácie so zainteresovanými stranami a verejnosťou, ktoré mali podobu série formálnych a neformálnych podujatí. Počas konzultácií sa využívali dva online dotazníky, prieskum Eurobarometra, ako aj výsledky nepretržitého dialógu rozvíjaného v rámci multilaterálnych a bilaterálnych stretnutí. Uskutočnili sa aj konzultácie s členskými štátmi prostredníctvom stretnutí skupiny expertov pre kvalitu ovzdušia. Významná časť zainteresovaných strán zdôraznila význam kontrol zdroja EÚ v súvislosti so zdieľaním povinnosti znižovať znečistenie a vyjadrila kladné stanovisko ku kontrole emisií zo stredne veľkých spaľovacích zariadení. Konštatovala sa však pritom potreba obmedziť administratívnu záťaž, ktorá by v prípade „úplného“ povoloňacieho režimu mohla byť pre prevádzkovateľov, ako aj príslušné orgány neúmeraná. Pri navrhovaní rôznych možností kontroly emisií zo stredne veľkých spaľovacích zariadení sa zohľadnili podnety zainteresovaných strán.

Prvé rámcové verejné online konzultácie sa uskutočnili koncom roka 2011 s cieľom rozšíriť informačnú základňu vzhľadom na počiatočný vývoj politických možností. Internetové konzultácie prebiehajúce na webovej stránke Európskej komisie „Váš hlas v Európe“ sa začali 10. decembra 2012 a trvali 12 týždňov. V rámci konzultácií sa používali dva dotazníky, jeden krátky, zameraný na širokú verejnosť a druhý dlhší a podrobnejší, ktorý obsahoval otázky o kontrolách zdrojov a bol zameraný na expertov a zainteresované strany. Na prvý dotazník odpovedalo celkovo 1 934 jednotlivcov zo širokej verejnosti a na druhý poskytlo odpovede 371 expertov a zainteresovaných strán. V druhom dotazníku okolo 40 % respondentov súhlasilo s potrebou regulovať spaľovacie zariadenia pod prahovou hodnotou 50 MW, stanovenou v smernici o priemyselných emisiách (SPE) na úrovni EÚ, a to konkrétne 20 % zástupcov podnikov, 43 % jednotlivých expertov, 48 % zástupcov vlád a 55 % mimovládnych organizácií. Zástupcovia podnikov a vlád si vybrali „menej prísny“ povoloňací režim alebo registračný režim, zatiaľ čo asi polovica jednotlivých expertov a mimovládnych organizácií sa vyslovila v prospech „úplného“ povoloňacieho režimu s limitnými hodnotami emisií pre celú EÚ.

Všetky informácie z konzultácií sú dostupné na webovej stránke⁸ venovanej tejto iniciatíve.

Výsledok posúdenia vplyvu

Ako sa uvádza v posúdení vplyvu, ktoré bolo súčasťou preskúmania tematickej stratégie v oblasti znečistenia ovzdušia, zatiaľ čo celková štruktúra politiky v oblasti kvality ovzdušia je logická a kompaktná, v rámci praktického vykonávania je potrebné zabezpečiť lepšie prepojenie kontrol zdrojov, emisných stropov a noriem kvality okolitého ovzdušia, najmä s cieľom zabezpečiť, aby nedošlo k ohrozeniu úspešného uplatňovania noriem kvality okolitého ovzdušia na miestnej úrovni v dôsledku: a) neschopnosti obmedziť znečisťovanie z významných bodových zdrojov alebo výrobkov (napr. skutočných emisií), alebo b) vysokých pozadových koncentrácií vyplývajúcich z celkovej emisnej záťaže.

S cieľom dosiahnuť pokrok pri plnení dlhodobého cieľa EÚ (po roku 2020) ďalej znížiť zdravotné a environmentálne vplyvy znečistenia ovzdušia sa posúdilo niekoľko politických možností so zámerom identifikovať nákladovo efektívny balík opatrení. Súčasťou posúdenia bolo posúdenie vybraných dodatočných opatrení EÚ na kontrolu zdrojov, z ktorých jedno sa vzťahuje na emisie zo stredne veľkých spaľovacích zariadení. Z predmetného posúdenia

⁸ http://ec.europa.eu/environment/air/review_air_policy.htm.

vyplýva, že vďaka nástroju na kontrolu emisií zo stredne veľkých spaľovacích zariadení, uplatňovanému na úrovni celej EÚ, sa do všetkých členských štátov rozšíria technické opatrenia identifikované v multisektorovej analýze ako nákladovo najefektívnejšie. V rámci posúdenia sa zároveň dospelo k záveru navrhnúť legislatívny nástroj na kontrolu emisií z týchto zariadení na úrovni EÚ.

V uprednostňovanej alternatíve zvolenej spomedzi piatich posudzovaných a hĺbkovo analyzovaných politických možností týkajúcich sa kontroly emisií zo stredne veľkých spaľovacích zariadení by sa limitné hodnoty emisií zosúladi s hodnotami stanovenými v smernici 2010/75/EÚ pre zariadenia od 50 do 100 MW a v niekoľkých členských štátoch, pričom by sa doplnili niekoľkými limitnými hodnotami emisií stanovenými pre nové zariadenia v zmenenom Göteborgskom protokole⁹. S cieľom obmedziť náklady spojené so znížením oxidov dusíka by limitné hodnoty emisií mali vychádzať najmä z uplatňovania primárnych opatrení na znižovanie emisií. V situáciách, keď kvalita ovzdušia nevyhovuje normám EÚ, by však členské štáty mali uplatňovať prísnejšie limity.

S cieľom predísť významnému vplyvu na MSP, v ktorých sa prevádzkuje väčšina stredne veľkých spaľovacích zariadení, sa zohľadnilo niekoľko zmierňujúcich opatrení: prevádzkovatelia nebudú potrebovať povolenie, ale prevádzku zariadenia musia oznámiť príslušným orgánom, ktoré zabezpečia registráciu. Odporučilo sa aj etapové vykonávanie predpisov, vďaka ktorému budú môcť existujúce zariadenia využiť dlhšie prechodné obdobie na splnenie limitov, pričom zariadenia najmenšieho rozsahu budú mať k dispozícii dlhšie prechodné obdobia. Plánujú sa obmedzené alebo zjednodušené povinnosti týkajúce sa monitorovania a predkladania správ.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

Zhrnutie navrhovaného opatrenia

Cieľom návrhu v súvislosti so stanovením ustanovení pre stredne veľké spaľovacie zariadenia je vyplniť existujúcu medzeru v právnych predpisoch. Návrhom sa zavádzajú minimálne požiadavky, administratívna záťaž sa udržiava na najnižšej možnej úrovni a osobitne sa v ňom zohľadňuje situácia MSP.

V ďalšej časti sa uvádzajú osobitné informácie o článkoch a prílohách návrhu.

V článku 1 sa objasňuje, že cieľom smernice je zníženie emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a tuhých častíc uvoľňovaných do ovzdušia zo stredne veľkých spaľovacích zariadení, a tým zníženie potenciálnych rizík týchto emisií pre ľudské zdravie a životné prostredie.

V článku 2 sa vymedzuje rozsah pôsobnosti smernice tak, aby sa predišlo prekrývaniu so smernicou 2009/125/ES alebo s kapitolou III alebo kapitolou IV smernice 2010/75/EÚ a zároveň sa z rozsahu vynímajú niektoré spaľovacie zariadenia na základe ich technických charakteristík alebo ich využitia v konkrétnych činnostiach.

Článok 3 obsahuje vymedzenia pojmov uplatniteľné na účely tejto smernice.

V článku 4 sa stanovuje povinnosť príslušného orgánu registrovať stredne veľké spaľovacie zariadenia na základe oznámenia od prevádzkovateľa. Prvky tohto oznámenia sú uvedené v prílohe I.

⁹ Protokol o znížení acidifikácie, eutrofizácie a prízemného ozónu k Dohovoru Hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov pre Európu (UNECE) o diaľkovom znečisťovaní ovzdušia prechádzajúcim hranicami štátov (1999).

V článku 5 sa uvádzajú ustanovenia o limitných hodnotách emisií, ako aj príslušné hodnoty, ktoré sa vzťahujú na existujúce a nové zariadenia v prílohe II. Navrhuje sa, aby sa v prípade existujúcich spaľovacích zariadení limitné hodnoty emisií uplatňovali až po pevne stanovenom období odo dňa začiatku uplatňovania tejto smernice, s cieľom poskytnúť týmto zariadeniam dostatočný čas technicky sa prispôsobiť požiadavkám tejto smernice. V článku 5 ods. 4 sa od členských štátov vyžaduje uplatňovanie prísnejších limitných hodnôt emisií pri jednotlivých zariadeniach v zónach, ktoré nespĺňajú limitné hodnoty kvality ovzdušia. V prílohe III sa na tento účel stanovujú referenčné hodnoty, v ktorých sa premieta výkonnosť najvyspelejších dostupných technológií.

Požiadavky týkajúce sa monitorovania sú stanovené v článku 6 a prílohe IV. Navrhuje sa, aby sa táto príloha prispôsobila technickému a vedeckému pokroku prostredníctvom delegovaných aktov (na základe článkov 14 a 15).

V článkoch 7 a 8 návrhu sa stanovujú ustanovenia na zabezpečenie účinného vykonávania a presadzovania tejto smernice. Konkrétne sa tejto súvislosti zavádza ustanovenie, ktorým sa od prevádzkovateľov vyžaduje, aby príslušný orgán bezodkladne informovali o nedodržívaní smernice. Členské štáty by mali ďalej zabezpečiť, aby v prípade jej nedodržania prevádzkovateľ a príslušný orgán prijali nevyhnutné opatrenia. V tomto návrhu sa okrem toho zavádzajú požiadavky, aby členské štáty zabezpečili systém environmentálnych inšpekcií stredne veľkých spaľovacích zariadení, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, alebo aby vykonali iné opatrenia na kontrolu súladu s ňou.

V článku 9 sa stanovujú povinnosti prevádzkovateľa a príslušného orgánu v prípade zmien stredne veľkého spaľovacieho zariadenia.

Článok 10 sa týka práva prístupu k informáciám a na uvedený účel odkazuje na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí, ktorou sa zrušuje smernica 90/313/EHS¹⁰.

Článok 11 obsahuje požiadavku, aby členské štáty určili príslušné orgány zodpovedné za plnenie povinností vyplývajúcich z tejto smernice.

V článku 12 sa ustanovuje mechanizmus podávania správ. Prvá správa, ktorú majú členské štáty Komisii predložiť do 30. júna 2019, bude obsahovať zhrnutie údajov kľúčového významu pre vykonávanie tejto smernice. Ďalšie správy budú obsahovať kvalitatívne a kvantitatívne informácie o vykonávaní tejto smernice, o všetkých opatreniach prijatých s cieľom overiť súlad prevádzky stredne veľkých spaľovacích zariadení s touto smernicou, ako aj všetky opatrenia týkajúce sa presadzovania tejto smernice podniknuté na tieto účely. V článku 13 sa zároveň stanovujú povinnosti Komisie, pokiaľ ide o podávanie správ.

V článku 14 sa stanovuje uplatniteľný postup delegovania so zámerom prispôsobiť prílohu IV vedeckému a technickému pokroku prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 13.

V článku 15 sa stanovujú ustanovenia o sankciách uplatniteľných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa daného návrhu, článok 16 obsahuje ustanovenia o transpozícii návrhu do vnútroštátnych predpisov členských štátov najneskôr do xx/xx/xx a v článku 17 sa uvádzajú ustanovenia týkajúce sa nadobudnutia účinnosti predmetného návrhu.

Príloha I obsahuje informácie, ktoré má prevádzkovateľ oznámiť príslušnému orgánu.

V prílohe II sa stanovujú limitné hodnoty emisií uplatniteľné na existujúce (podľa článku 5 ods. 2) a nové (podľa článku 5 ods. 3) spaľovacie zariadenia.

¹⁰ Ú. v. EÚ L 41, 14.2.2003, s. 26.

V prílohe III sa stanovujú referenčné hodnoty na uplatnenie prísnejších limitných hodnôt emisií v súlade s článkom 5 ods. 4.

V prílohe IV sa uvádzajú podrobné požiadavky uplatniteľné pri monitorovaní emisií.

Vysvetľujúce dokumenty

Komisia sa domnieva, že vysvetľujúce dokumenty sú potrebné na zlepšenie kvality informácií o transpozícii smernice z týchto dôvodov.

Úplná a správna transpozícia smernice má kľúčový význam z hľadiska splnenia jej cieľov (t. j. ochrany ľudského zdravia a životného prostredia). Vzhľadom na to, že určité členské štáty už regulujú emisie látok znečisťujúcich ovzdušie zo stredne veľkých spaľovacích zariadení, pri transpozícii tejto smernice pravdepodobne nepôjde o prijatie jedného právneho predpisu, ale skôr viacerých zmien alebo nových návrhov v príslušných oblastiach. Vykonávanie smernice je navyše často výrazne decentralizované, pretože za jej uplatňovanie a v niektorých členských štátoch dokonca za jej transpozíciu sú zodpovedné regionálne a miestne orgány.

Je pravdepodobné, že vyššie uvedené faktory zvýšia riziká nesprávnej transpozície a nesprávneho vykonávania smernice a skomplikujú úlohu Komisie týkajúcu sa monitorovania uplatňovania právnych predpisov EÚ. V záujme zabezpečenia súladu vnútroštátnych právnych predpisov s jej ustanoveniami sú nevyhnutné jasné informácie týkajúce sa transpozície smernice.

Požiadavka poskytnúť vysvetľujúce dokumenty môže spôsobiť dodatočnú administratívnu záťaž v tých členských štátoch, ktoré vôbec nepracujú na tomto základe. Vysvetľujúce dokumenty sú však potrebné na to, aby bolo možné účinne overiť úplnosť a správnosť transpozície, ktorá má z uvedených dôvodov zásadný význam, no pritom nie sú k dispozícii menej zaťažujúce opatrenia, ktorými by sa dal stav transpozície účinne overiť. Vysvetľujúce dokumenty môžu okrem toho významne prispieť k zníženiu administratívnej záťaže v súvislosti s monitorovaním súladu zo strany Komisie. Bez týchto dokumentov by boli potrebné značné zdroje a početné zmluvy s vnútroštátnymi orgánmi na sledovanie transpozičných postupov vo všetkých členských štátoch. Možná dodatočná administratívna záťaž vyplývajúca z poskytnutia vysvetľujúcich dokumentov je teda primeraná sledovanému cieľu, ktorým je zabezpečenie účinnej transpozície a úplné dosiahnutie cieľov smernice.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je vhodné požiadať členské štáty, aby k oznámeniu o transpozičných opatreniach pripojili jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi ustanoveniami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov.

Právny základ

Keďže primárnym cieľom smernice je ochrana životného prostredia v súlade s článkom 191 ZFEÚ, tento návrh vychádza z článku 192 ods. 1 ZFEÚ.

Zásada subsidiarity a zásada proporcionality a výber nástroja

Zásada subsidiarity sa uplatňuje, pokiaľ návrh nepatrí do výlučnej právomoci Európskej únie.

Členské štáty nemôžu v dostatočnej miere dosiahnuť ciele návrhu. Lepšie ich možno dosiahnuť pomocou opatrení na úrovni Únie, a to z nasledujúcich dôvodov.

Aj keď emisie vypúšťané do ovzdušia často spôsobujú cezhraničné znečistenie, emisie látok znečisťujúcich ovzdušie zo stredne veľkých spaľovacích zariadení sa vo všeobecnosti na úrovni EÚ v súčasnej fáze neregulujú. Ťažisko tohto návrhu spočíva v stanovení limitných hodnôt emisií s cieľom kontrolovať emisie oxidu siričitého, oxidov dusíka a tuhých častíc uvoľňované zo stredne veľkých spaľovacích zariadení do ovzdušia, a to v podobe

minimálnych noriem slúžiacich na ochranu životného prostredia, ako aj všetkých občanov EÚ.

Z tohto dôvodu musia všetky členské štáty prijať opatrenia na zabezpečenie súladu s minimálnymi požiadavkami, pretože rozdielna regulácia na vnútroštátnej úrovni by mohla komplikovať cezhraničné hospodárske aktivity. Opatrenia na úrovni EÚ sú nevyhnutné a v porovnaní s individuálnymi opatreniami členských štátov prinášajú pridanú hodnotu.

Návrh je preto v súlade so zásadou subsidiarity.

Zvolený právny nástroj je smernica, keďže návrhom sa stanovujú ciele a povinnosti, pričom členským štátom sa ponecháva dostatok flexibility, pokiaľ ide o výber opatrení na zabezpečenie dodržiavania súladu a ich podrobné vykonávanie. Tento návrh je preto v súlade so zásadou proporcionality.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet EÚ.

5. NEPOVINNÉ PRVKY

Tento návrh sa týka záležitostí relevantných pre Európsky hospodársky priestor, a preto by sa naň mal vzťahovať.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o obmedzení emisí určitých znečišťujících látek do ovzduší ze středně velkých spalovacích zařízení**

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 192 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹¹,so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov¹²,konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom¹³,

keďže:

- (1) V rozhodnutí Európskeho parlamentu a Rady XXX/XXXX¹⁴ (akčný program) sa uznáva, že emisie znečišťujúcich látok do ovzdušia sa v posledných desaťročiach významne znížili, ale zároveň sú úrovne znečistenia ovzdušia v mnohých častiach Európy naďalej problematické a občania Únie sú ďalej vystavení látkam znečišťujúcim ovzdušie, ktoré potenciálne ohrozuje ich zdravie a pohodu. Podľa akčného programu sú ekosystémy naďalej postihnuté nadmerným ukladáním dusíka a síry, ktoré súvisí s emisiami uvoľňovanými v rámci dopravy, v dôsledku neudržateľných poľnohospodárskych postupov a rámci výroby elektrickej energie.
- (2) S cieľom zabezpečiť zdravé životné prostredie pre všetkých sa v akčnom programe vyzýva k doplneniu miestnych opatrení primeranou politikou na vnútroštátnej úrovni, ako aj na úrovni EÚ. Vyžaduje sa v ňom najmä posilnenie úsilia o dosiahnutie úplného súladu s právnymi predpismi Únie v oblasti kvality ovzdušia a vymedzenie strategických cieľov a opatrení po roku 2020.
- (3) Z vedeckých posúdení vyplýva, že v dôsledku znečistenia ovzdušia dochádza k skráteniu dĺžky života občanov Únie priemerne o osem mesiacov.
- (4) Emisie znečišťujúcich látok v dôsledku spaľovania paliva v stredne veľkých spaľovacích zariadeniach vo všeobecnosti nie sú regulované na úrovni Únie, a to aj

¹¹ Ú. v. EÚ C , , s. .¹² Ú. v. EÚ C , , s. .¹³ Pozícia Európskeho parlamentu z xx/xx/xxxx (Ú. v. EÚ C ..., s. ...) a pozícia Rady v prvom čítaní z xx/xx/xxxx (Ú. v. EÚ C ..., s. ...). Pozícia Európskeho parlamentu z xx/xx/xxxx (Ú. v. EÚ C ..., s. ...) a rozhodnutie Rady z xx/xx/xxxx.¹⁴ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady XXX/XXXX z o všeobecnom environmentálnom akčnom programe Únie do roku 2020 „Dobrý život v rámci možností našej planéty“ (Ú. v. EÚ L... ,... .. , s...).

napriek tomu, že čoraz väčšími prispievajú k znečisťovaniu ovzdušia, najmä kvôli zvýšenému využívaniu biomasy ako paliva vplyvom politiky v oblasti klímy a energie.

- (5) Spaľovanie paliva v malých spaľovacích zariadeniach a spotrebičoch sa môže zahrnúť do aktov, ktorými sa vykonáva smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov¹⁵. Spaľovanie paliva vo veľkých spaľovacích zariadeniach sa od 7. januára 2013 reguluje smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ¹⁶, pričom na veľké spaľovacie zariadenia, na ktoré sa vzťahuje článok 30 ods. 2 smernice 2010/75/EÚ, sa naďalej uplatňuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/80/ES¹⁷, a to do 31. decembra 2015.
- (6) V správe Komisie zo 17. mája 2013¹⁸ o preskúmaniach vykonaných podľa článku 30 ods. 9 a článku 73 smernice 2010/75/EÚ sa konštatuje, že v prípade spaľovania palív v stredne veľkých spaľovacích zariadeniach sa preukázal jasný potenciál na nákladovo efektívne zníženie emisií do ovzdušia.
- (7) Medzinárodné záväzky Únie v oblasti znečistenia ovzdušia, ktoré sa týkajú zníženia acidifikácie, eutrofizácie, prízemného ozónu a emisií tuhých častíc, sú odsúhlasené v Göteborgskom protokole k Dohovoru o diaľkovom znečisťovaní ovzdušia prechádzajúcim hranicami štátov. Daný protokol bol v roku 2012 zmenený s cieľom posilniť existujúce záväzky týkajúce sa zníženia oxidu siričitého, oxidov dusíka, amoniaku a prchavých organických zlúčenín a zaviesť nové záväzky týkajúce sa zníženia jemných tuhých častíc (PM_{2,5}), ktoré sa majú plniť počnúc rokom 2020.
- (8) Oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu „Program Čisté ovzdušie pre Európu“¹⁹ obsahuje výzvu na prijatie opatrení na kontrolu emisií látok znečisťujúcich ovzdušie zo stredne veľkých spaľovacích zariadení, čím by sa doplnil regulačný rámec pre sektor spaľovania. Stratégiou sa dopĺňa program zníženia znečistenia do roku 2020 stanovený v oznámení Komisie z 21. septembra 2005 o tematickej stratégii o znečistení ovzdušia²⁰. V danej stratégii sa zároveň rozvíjajú ciele týkajúce sa zníženia vplyvov na obdobie do roku 2030. Na splnenie týchto strategických cieľov by sa mal vytvoriť regulačný program vrátane opatrení na kontrolu emisií zo stredne veľkých spaľovacích zariadení.
- (9) Táto smernica by sa nemala vzťahovať na energeticky významné výrobky, na ktoré sa vzťahujú vykonávacie opatrenia prijaté v súlade so smernicou 2009/125/ES alebo kapitolou III, prípadne kapitolou IV smernice 2010/75/EÚ. Z rozsahu tejto smernice by sa mali vyňať aj niektoré ďalšie spaľovacie zariadenia na základe ich technických vlastností alebo využitia v konkrétnych činnostiach.
- (10) S cieľom zabezpečiť kontrolu emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a tuhých častíc do ovzdušia by každé stredne veľké spaľovacie zariadenie malo byť v prevádzke iba

¹⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov (Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10).

¹⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 17).

¹⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/80/ES z 23. októbra 2001 o obmedzení emisií určitých znečisťujúcich látok do ovzdušia z veľkých spaľovacích zariadení (Ú. v. ES L 309, 27.11.2001, s. 1).

¹⁸ COM(2013) 286 final.

¹⁹ COM(2013) xxx final.

²⁰ KOM(2005) 446 v konečnom znení.

vtedy, ak je aspoň registrované príslušným orgánom na základe oznámenia prevádzkovateľa.

- (11) Na účely kontroly emisií do ovzdušia zo stredne veľkých spaľovacích zariadení by sa v tejto smernici mali stanoviť limitné hodnoty emisií a požiadavky na monitorovanie.
- (12) S cieľom poskytnúť existujúcim stredne veľkým spaľovacím zariadeniam dostatočný čas na technické prispôsobenie sa požiadavkám tejto smernice by sa mali na tieto spaľovacie zariadenia začať uplatňovať limitné hodnoty emisií až po uplynutí pevne stanoveného obdobia odo dňa začiatku uplatňovania tejto smernice.
- (13) V súlade s článkom 193 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa touto smernicou nebráni členským štátom zachovať alebo zaviesť prísnejšie ochranné opatrenia, napríklad na účely zabezpečenia súladu s environmentálnymi normami kvality. Členské štáty mali uplatňovať prísnejšie limitné hodnoty emisií, ako sú napríklad referenčné hodnoty uvedené v prílohe III k tejto smernici, a to najmä v zónach, ktoré nie sú v súlade s limitnými hodnotami kvality ovzdušia. Vďaka tomu by sa zároveň podporila eko-inovácia v Únii a predovšetkým uľahčil prístup na trh malým a stredným podnikom,.
- (14) Členské štáty by mali zabezpečovať, aby v prípade nesúladu s touto smernicou prevádzkovateľ stredne veľkého spaľovacieho zariadenia, ako aj príslušný orgán prijali nevyhnutné opatrenia.
- (15) S cieľom obmedziť záťaž malých a stredných podnikov prevádzkujúcich stredne veľké spaľovacie zariadenia, by mali byť administratívne povinnosti prevádzkovateľov v súvislosti s oznamovaním, monitorovaním a podávaním správ primerané a zároveň by mali príslušným orgánom umožňovať účinné overovanie súladu.
- (16) S cieľom zabezpečiť konzistentnosť a koherentnosť informácií členských štátov o vykonávaní tejto smernice a podporiť výmenu informácií medzi členskými štátmi a Komisiou by Komisia s pomocou Európskej environmentálnej agentúry mala vypracovať elektronický informačný nástroj, ktorý by bol k dispozícii aj na interné použitie zo strany členských štátov na účely podávania správ a správy údajov na vnútroštátnej úrovni.
- (17) S cieľom prispôsobiť sa vedeckému a technickému pokroku by sa na Komisiu mala preniesť právomoc prijímať akty so zámerom prispôsobiť ustanovenia týkajúce sa monitorovania emisií stanovené v prílohe IV v súlade s článkom 290 ZFEÚ. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas svojich prípravných prác uskutočňovala náležité konzultácie aj na expertnej úrovni. Pri príprave a vypracovávaní delegovaných aktov by mala Komisia zabezpečiť súbežné, včasné a vhodné postúpenie príslušných dokumentov Európskemu parlamentu a Rade.
- (18) Keďže ciele tejto smernice - konkrétne zlepšenie kvality životného prostredia a ľudského zdravia - sa nedajú uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, možno ich lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, a preto môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku sa touto smernicou neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.
- (19) Touto smernicou sa rešpektujú základné práva a dodržiavajú zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie. Cieľom tejto smernice je predovšetkým zabezpečiť uplatňovanie článku 37 Charty, ktorý sa týka ochrany životného prostredia.

- (20) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom²¹ sa členské štáty zaviazali v odôvodnených prípadoch pripojiť k svojim oznámeniam transpozičných opatrení jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1 *Predmet úpravy*

V tejto smernici sa stanovujú pravidlá týkajúce sa kontroly emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a tuhých častíc do ovzdušia zo stredne veľkých spaľovacích zariadení s cieľom znížiť tak emisie do ovzdušia a potenciálne riziká týchto emisií pre ľudské zdravie a životné prostredie.

Článok 2 *Rozsah pôsobnosti*

1. Táto smernica sa vzťahuje na spaľovacie zariadenia, ktorých celkový menovitý tepelný príkon sa rovná alebo je väčší ako 1 MW a menší ako 50 MW (ďalej len „stredne veľké spaľovacie zariadenia“), bez ohľadu na druh používaného paliva.
2. Táto smernica sa nevzťahuje na:
 - a) spaľovacie zariadenia, na ktoré sa vzťahuje kapitola III alebo kapitola IV smernice 2010/75/EÚ;
 - b) energeticky významné výrobky, na ktoré sa vzťahujú vykonávacie opatrenia prijaté v súlade so smernicou 2009/125/ES v prípade, že sa v týchto vykonávacích aktoch stanovujú limitné hodnoty emisií pre znečisťujúce látky uvedené v prílohe II k tejto smernici;
 - c) spaľovacie zariadenia, v ktorých sa plynne produkty vznikajúce pri spaľovaní používajú na priamy ohrev, sušenie alebo inú úpravu predmetov alebo materiálov;
 - d) zariadenia na dodatočné spaľovanie určené na čistenie odpadových plynov z priemyselných procesov spaľovaním, ktoré nie sú prevádzkované ako samostatné spaľovacie zariadenia;
 - e) akékoľvek technické zariadenia používané na pohon vozidiel, lodí alebo lietadiel;
 - f) spaľovacie zariadenia, na ktoré sa vzťahujú vykonávacie opatrenia prijaté v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009²², ak sa v daných vykonávacích predpisoch stanovujú limitné hodnoty emisií týkajúce sa znečisťujúcich látok uvedených v prílohe II k tejto smernici.

²¹ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

²² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 z 21. októbra 2009, ktorým sa ustanovujú zdravotné predpisy týkajúce sa vedľajších živočíšnych produktov a odvodených produktov neurčených na ľudskú spotrebu a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1774/2002 (Ú. v. EÚ L 300, 14.11.2009, s. 1).

Článok 3 Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „emisia“ je uvoľnenie látok zo spaľovacieho zariadenia do ovzdušia;
2. „limitná hodnota emisie“ je prípustné množstvo látky v odpadových plynach zo spaľovacieho zariadenia, ktoré môže byť vypustené do ovzdušia za dané obdobie;
3. „oxidy dusíka“ (NO_x) sú oxid dusnatý a oxid dusičitý, vyjadrené ako oxid dusičitý (NO_2);
4. „tuhé častice“ sú častice akéhokoľvek tvaru, s akoukoľvek štruktúrou alebo hustotou, rozptýlené v plynnej fáze v podmienkach na mieste odberu vzoriek, ktoré sa môžu zachytiť filtráciou za určených podmienok po odbere reprezentatívnych vzoriek analyzovaného plynu, a ktoré zostávajú pred filtrom a po vysušení za určených podmienok na filtri;
5. „spaľovacie zariadenie“ je každé technické zariadenie, v ktorom sa okysličujú palivá s cieľom využiť takto vzniknuté teplo;
6. „existujúce spaľovacie zariadenie“ je spaľovacie zariadenie uvedené do prevádzky pred [1 rok po dátume transpozície];
7. „nové spaľovacie zariadenie“ je spaľovacie zariadenie iné ako existujúce spaľovacie zariadenie;
8. „motor“ je plynový motor, naftový motor alebo dvojpalivový motor;
9. „plynový motor“ je spaľovací motor, ktorý pracuje na základe Ottovho cyklu a na spaľovanie paliva používa zážihové zapáľovanie;
10. „naftový motor“ je spaľovací motor, ktorý pracuje na základe Dieselovho cyklu a na spaľovanie paliva používa kompresné zapáľovanie;
11. „dvojpalivový motor“ je spaľovací motor, ktorý používa vznetové zapáľovanie a pri spaľovaní kvapalných palív pracuje na základe Dieselovho cyklu a pri spaľovaní plyných palív pracuje na základe Ottovho cyklu;
12. „plynová turbína“ je každý rotujúci stroj, ktorý premieňa tepelnú energiu na mechanickú prácu, ktorý pozostáva najmä z kompresora, tepelného zariadenia, v ktorom sa okysličujú palivá na zahrievanie pracovnej kvapaliny, a turbíny vrátane plynových turbín s otvoreným, ako aj kombinovaným cyklom, a plynové turbíny v režime kombinovanej výroby, a to všetky typy, či už s dodatočným spaľovaním alebo bez neho;
13. „palivo“ je akýkoľvek tuhý, kvapalný alebo plyný horľavý materiál;
14. „odpad“ je každá látka alebo predmet, ktorého sa držiteľ zbavuje, má v úmysle sa ho zbaviť, alebo sa od neho vyžaduje jeho zbavenie;
15. „biomasa“ sú:
 - a) výrobky pozostávajúce z akejkoľvek rastlinnej hmoty pochádzajúcej z poľnohospodárstva alebo lesníctva, ktorá sa môže použiť ako palivo na účely zhodnotenia jej energetického obsahu;
 - b) nasledujúci odpad:
 - a) rastlinný odpad z poľnohospodárstva a lesníctva;

- b) rastlinný odpad z potravinárskeho priemyslu, ak sa zhodnotí vytvorené teplo;
 - c) vláknitý rastlinný odpad z výroby buničiny a z výroby papiera z celulózy, ak sa spoluspaľuje na mieste výroby a vytvorené teplo sa zhodnocuje;
 - d) korkový odpad;
 - e) drevený odpad s výnimkou dreveného odpadu, ktorý môže obsahovať halogénované organické zlúčeniny alebo ťažké kovy následkom ošetrovania prostriedkami na ochranu dreva alebo náterovými látkami a ktorý zahŕňa najmä takýto drevený odpad pochádzajúci zo stavieb a demolácií;
16. „prevádzkové hodiny“ je čas vyjadrený v hodinách, počas ktorého spaľovacie zariadenie vypúšťa do ovzdušia emisie;
 17. „prevádzkovateľ“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá prevádzkuje alebo riadi spaľovacie zariadenie alebo, ak je to stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch, osoba, na ktorú bola prenesená hospodárska právomoc rozhodovať o technickom fungovaní zariadenia;
 18. „limitná hodnota“ je úroveň stanovená na základe vedeckých poznatkov na účely zabránenia, prevencie alebo zníženia škodlivých vplyvov na zdravie ľudí a/alebo životné prostredie ako celok, ktorá sa má dosiahnuť v danom období a po dosiahnutí sa už nemá prekročiť, ako sa stanovuje v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES²³;
 19. „zóna“ je časť územia členského štátu, ktorú tento členský štát vymedzil na účely posúdenia a riadenia kvality ovzdušia, ako sa stanovuje v smernici 2008/50/ES.

Článok 4 Registrácia

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie, aby stredne veľké spaľovacie zariadenia boli v prevádzke iba vtedy, ak sú zaregistrované príslušným orgánom.
 2. Postup registrácie zahŕňa aspoň oznámenie, v ktorom prevádzkovateľ zariadenia informuje príslušný orgán o prevádzke alebo úmysle prevádzkovať stredne veľké spaľovacie zariadenie.
 3. V prípade každého stredne veľkého spaľovacieho zariadenia musí dané oznámenie zo strany prevádzkovateľa obsahovať aspoň informácie uvedené v prílohe I.
 4. Príslušný orgán zaregistruje stredne veľké spaľovacie zariadenie do jedného mesiaca od oznámenia prevádzkovateľa a informuje o tom prevádzkovateľa.
 5. Existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia sa môžu vyňať z oznamovacej povinnosti uvedenej v odseku 2 za predpokladu, že príslušným orgánom boli doručené všetky informácie uvedené v odseku 3.
- Tieto spaľovacie zariadenia sa zaregistrujú do [trinástich mesiacov po dátume transpozície].

²³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe (Ú. v. EÚ L 152, 11.6.2008, s. 1).

6. Pri každom stredne veľkom spaľovacom zariadení musí register príslušných orgánov obsahovať prinajmenšom informácie uvedené v prílohe I, ako aj všetky informácie získané prostredníctvom overenia výsledkov monitorovania alebo iných kontrol súladu uvedených v článkoch 7 a 8.

Článok 5 *Limitné hodnoty emisií*

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia kapitoly II smernice 2010/75/EÚ, v prípade uplatniteľnosti sa limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe II vzťahujú na jednotlivé stredne veľké spaľovacie zariadenia.
2. Od 1. januára 2025 nesmú emisie oxidu siričitého, oxidov dusíka a tuhých častíc do ovzdušia z existujúcich stredne veľkých spaľovacích zariadení s menovitým tepelným príkonom nad 5 MW prekročiť limitné hodnoty emisií stanovené v časti 1 prílohy II.

Od 1. januára 2030 nesmú emisie oxidu siričitého, oxidov dusíka a tuhých častíc do ovzdušia z existujúcich stredne veľkých spaľovacích zariadení s menovitým tepelným príkonom 5 MW alebo menej prekročiť limitné hodnoty emisií stanovené v časti 1 prílohy II.

Členské štáty môžu existujúce stredne veľké spaľovacie zariadenia, ktorých prevádzka neprekračuje 500 prevádzkových hodín ročne, oslobodiť od požiadavky dodržiavať limitné hodnoty emisií stanovené v časti 1 prílohy II. V uvedenom prípade sa pri zariadeniach spaľujúcich tuhé palivá uplatňuje limitná hodnota emisií pre tuhé častice 200 mg/Nm³.
3. Od [1 rok po dátume transpozície] nesmú emisie oxidu siričitého, oxidov dusíka a tuhých častíc do ovzdušia z nových stredne veľkých spaľovacích zariadení prekročiť limitné hodnoty emisií stanovené v časti 2 prílohy II.

Členské štáty môžu oslobodiť nové spaľovacie zariadenia, ktorých prevádzka nepresahuje 500 prevádzkových hodín ročne, od povinnosti dodržiavať limitné hodnoty emisií stanovené v časti 2 prílohy II. V takom prípade sa v súvislosti so zariadeniami spaľujúcimi tuhé palivá uplatňuje limitná hodnota emisií tuhých častíc 100 mg/Nm³.
4. V zónach, ktoré nespĺňajú limitné hodnoty EÚ týkajúce sa kvality ovzdušia, ktoré sú stanovené v smernici 2008/50/ES, členské štáty uplatnia pri jednotlivých stredne veľkých spaľovacích zariadeniach v týchto zónach limitné hodnoty emisií na základe referenčných hodnôt stanovených v prílohe III alebo na základe prísnejších hodnôt stanovených členskými štátmi, pokiaľ sa Komisii nepreukáže, že uplatňovanie týchto limitných hodnôt emisií by spôsobovalo disproporčné náklady a že do plánov kvality ovzdušia vyžadovaných na základe článku 23 smernice 2008/50/ES sa zahrnuli iné opatrenia na zabezpečenie dodržiavania limitných hodnôt kvality ovzdušia.
5. Komisia zorganizuje výmenu informácií s členskými štátmi a zainteresovanými stranami, ktorá sa bude týkať referenčných kritérií týkajúcich sa prísnejších limitných hodnôt emisií, ktoré sú uvedené v odseku 4.
6. Príslušný orgán môže najviac na šesť mesiacov udeliť výnimku z povinnosti dodržiavať limitné hodnoty emisií v zmysle odsekov 2 a 3 pre oxid siričitý v prípade stredne veľkého spaľovacieho zariadenia, kde sa na tento účel zvyčajne používa palivo s nízkym obsahom síry, a to vtedy, keď prevádzkovateľ nedokáže tieto limitné

hodnoty dodržať z dôvodu prerušení dodávky paliva s nízkym obsahom síry v dôsledku závažného nedostatku daného paliva.

Členské štáty okamžite informujú Komisiu o akejkoľvek výnimke udelenej na základe prvého pododseku.

7. Príslušný orgán môže udeliť výnimku z povinnosti dodržiavať limitné hodnoty emisií v zmysle odsekov 2 a 3 v prípadoch, keď sa stredne veľké spaľovacie zariadenie, kde sa používa len plyné palivo, musí výnimočne uchýliť k používaniu iných palív z dôvodu náhleho prerušenia dodávky plynu a z tohto dôvodu musí byť vybavené sekundárnym zariadením na znižovanie emisií. Obdobie, na ktoré sa udelí takáto výnimka, neprekročí 10 dní okrem prípadov, keď prevádzkovateľ príslušnému orgánu preukáže odôvodnenosť dlhšieho obdobia.

Členské štáty okamžite informujú Komisiu o akejkoľvek výnimke udelenej na základe prvého pododseku.

8. Keď sa v stredne veľkom spaľovacom zariadení používajú súčasne dve alebo viaceré palivá, limitná hodnota emisií sa pre každú znečisťujúcu látku vypočíta podľa týchto krokov:
 - a) zohľadní sa limitná hodnota emisií každého príslušného paliva, ako sa stanovuje v prílohe II;
 - b) určia sa vážené limitné hodnoty emisií jednotlivých palív, ktoré sa získajú vynásobením jednotlivých limitných hodnôt emisií uvedených v písm. a) tepelným príkonom každého paliva a následným vydelením výsledku súčtom tepelných príkonov všetkých palív;
 - c) vytvorí sa súhrn vážených limitných hodnôt emisií jednotlivých palív.

Článok 6

Monitorovanie emisií a prevádzka zariadenia na znižovanie emisií

1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovatelia vykonávali monitorovanie emisií prinajmenšom v súlade s prílohou IV.
2. V prípade stredne veľkých spaľovacích zariadení používajúcich viaceré palivá sa monitorovanie emisií vykonáva pri spaľovaní paliva alebo palivového mixu, ktoré pravdepodobne dosiahne najvyššiu úroveň emisií a v čase, ktorý zodpovedá normálnym prevádzkovým podmienkam.
3. Všetky výsledky monitorovania sa zaznamenávajú, spracúvajú a prezentujú tak, aby príslušný orgán mohol overiť dodržiavanie limitných hodnôt emisií.
4. V prípade stredne veľkých spaľovacích zariadení používajúcich sekundárne zariadenie na znižovanie emisií s cieľom splniť limitné hodnoty emisií sa účinná prevádzka daného zariadenia monitoruje neustále a výsledky sa zaznamenávajú.

Článok 7

Kontrola súladu

1. Členské štáty vytvoria systém environmentálnych inšpekcií stredne veľkých spaľovacích zariadení, alebo zavedú iné opatrenia na kontrolu súladu s požiadavkami tejto smernice.

2. Prevádzkovatelia stredne veľkých spaľovacích zariadení poskytnú zástupcom príslušného orgánu akúkoľvek potrebnú pomoc, aby im umožnili vykonať inšpekcie a prehliadky na mieste, odber vzoriek a zber akýchkoľvek informácií potrebných na plnenie ich povinností na účely tejto smernice.
3. Členské štáty vykonajú potrebné opatrenia na zabezpečenie, aby spúšťanie a zastavovanie prevádzky stredne veľkých spaľovacích zariadení či prípadných porúch trvalo čo najkratšie. Prevádzkovateľ ihneď informuje príslušný orgán v prípade poruchy alebo havárie sekundárneho zariadenia na znižovanie emisií.
4. V prípade nesúladu členské štáty zabezpečia, aby:
 - a) prevádzkovateľ okamžite informoval príslušný orgán;
 - b) prevádzkovateľ okamžite prijal opatrenia potrebné na zabezpečenie obnovy súladu v čo najkratšom čase;
 - c) príslušný orgán od prevádzkovateľa vyžadoval prijatie akýchkoľvek náležitých dodatočných opatrení, ktoré príslušný orgán považuje za potrebné na opätovné obnovenie súladu.

Ak súlad nemožno obnoviť, príslušný orgán pozastaví prevádzku zariadenia a stiahne jeho registráciu.

Článok 8 *Overenie výsledkov monitorovania*

1. Členské štáty zabezpečia, aby žiadna platná hodnota emisií monitorovaných v súlade s prílohou IV neprekročila limitné hodnoty emisií stanovené v prílohe II.
2. Prevádzkovateľ stredne veľkého spaľovacieho zariadenia si uschová:
 - a) bez toho, aby bol dotknutý článok 4 ods. 5, dôkaz o oznámení príslušnému orgánu;
 - b) dôkaz o registrácii príslušným orgánom;
 - c) výsledky monitorovania uvedené v článku 6 ods. 3 a článku 6 ods. 4;
 - d) v prípade uplatniteľnosti záznam prevádzkových hodín uvedený v článku 5 ods. 2. druhom pododseku;
 - e) záznam o palivách používaných v zariadení a o akýchkoľvek poruchách alebo haváriách sekundárneho zariadenia na znižovanie emisií.
3. Údaje uvedené v odseku 2 sa musia uschovávať počas obdobia najmenej desiatich rokov.
4. Údaje uvedené v odseku 2 sa na požiadanie poskytnú príslušnému orgánu na účely overenia súladu s požiadavkami tejto smernice.

Článok 9 *Zmeny stredne veľkých spaľovacích zariadení*

1. Prevádzkovateľ príslušnému orgánu oznámi každú plánovanú zmenu stredne veľkého spaľovacieho zariadenia, ktorá ovplyvní uplatniteľné limitné hodnoty emisií. Toto oznámenie prevádzkovateľ poskytne najneskôr jeden mesiac pred uskutočnením zmeny.
2. Po oznámení prevádzkovateľa v súlade s odsekom 1 príslušný orgán do jedného mesiaca zaregistruje akúkoľvek takúto zmenu.

Článok 10 *Prístup k informáciám*

Bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES²⁴, príslušný orgán sprístupní verejnosti register stredne veľkých spaľovacích zariadení, a to okrem iného aj prostredníctvom internetu.

Článok 11 *Príslušné orgány*

Členské štáty určia príslušné orgány, ktoré sú zodpovedné za plnenie povinností vyplývajúcich z tejto smernice.

Článok 12 *Podávanie správ*

1. Členské štáty do [2 rokov od dátumu transpozície] predložia Komisii súhrn údajov uvedených v prílohe I s odhadom celkových ročných emisií oxidu siričitého, oxidov dusíka a tuhých častíc z týchto zariadení, zoradených podľa druhu paliva a kapacitnej triedy.
2. Členské štáty zašlú Komisii do 1. októbra 2026 druhú a do 1. októbra 2031 tretiu správu obsahujúcu aktualizáciu údajov uvedených v odseku 1.
Správy vypracované podľa prvého pododseku musia obsahovať kvalitatívne a kvantitatívne informácie o vykonávaní tejto smernice, o všetkých opatreniach podniknutých s cieľom overiť súlad prevádzky stredne veľkých spaľovacích zariadení s touto smernicou a všetky opatrenia na presadzovanie predpisov podniknuté na tieto účely.
3. Na účely podávania správ uvedených v odsekoch 1 a 2 Komisia členským štátom poskytne elektronický nástroj na predkladanie správ.
4. Komisia do dvanástich mesiacov od prijatia správ členských štátov v súlade s odsekmi 1 a 2 a s prihliadnutím na informácie sprístupnené v súlade s článkom 5 ods. 6, článkom 5 ods. 7 a článkom 10 predloží súhrnnú správu Európskemu parlamentu a Rade.
5. V druhej súhrnnej správe Komisie sa preskúma vykonávanie tejto smernice s osobitným dôrazom na potrebu vymedziť referenčné hodnoty stanovené v prílohe III ako celouňiové limitné hodnoty emisií a v prípade vhodnosti k tejto správe pripojí legislatívny návrh.
6. Pri plnení povinností vyplývajúcich z ods. 3 až 5 pomáha Komisii Európska environmentálna agentúra.

Článok 13 *Zmena príloh*

Komisia sa splnomocňuje prijímať delegované akty v súlade s článkom 14 na účel prispôsobenia prílohy IV technickému a vedeckému pokroku.

²⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/4/ES z 28. januára 2003 o prístupe verejnosti k informáciám o životnom prostredí (Ú. v. ES L 41, 14.2.2003, s. 26).

Článok 14 *Vykonávanie delegovania právomoci*

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.
2. Právomoc prijímať delegované akty uvedená v článku 13 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od [dátumu nadobudnutia účinnosti]. Komisia predloží správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr do deviatich mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje na rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr štyri mesiace pred koncom každého obdobia.
3. Európsky parlament alebo Rada môžu kedykoľvek odvolať delegovanie právomocí uvedených v článku 13. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci stanovené v danom nariadení. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť akýchkoľvek delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.
4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.
5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 13 nadobúda účinnosť len vtedy, ak voči nemu Európsky parlament alebo Rada nevznesú žiadnu námietku do dvoch mesiacov od oznámenia tohto aktu Európskemu parlamentu a Rade, alebo ak pred uplynutím tejto lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Uvedená lehota sa na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady predlži o dva mesiace.

Článok 15 *Sankcie*

Členské štáty stanovia pravidlá týkajúce sa sankcií uplatniteľných v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a prijímú všetky nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia Komisii dané opatrenia najneskôr do [dátumu transpozície] a bezodkladne jej oznámia každú následnú zmenu, ktorá sa na ne vzťahuje.

Článok 16 *Transpozícia*

1. Členské štáty uvedú do platnosti zákony, nariadenia a administratívne ustanovenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do [dátum: 1,5 roka po nadobudnutí účinnosti]. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.
Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.
2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 17
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 18
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda